

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Lovforslaget er kun optaget, hvad der skønnes nødvendigt. Detailler som Antallet paa Regimenter og disses Sammensætning bør ikke staa i Loven. Militærteknikkens rivende Udvikling gør, at en Forsvarslov, der indeholder alle Detailbestemmelser, kan være forældet fra det ene Aar til det andet.

Det forudsættes, at der i de almindelige Skoler gives Landets Ungdom en forberedende national Indstilling.

ad § 1.

Det paaregnes, at Forsvaret overtager Statsisbryderne (og Isbrydningstjenesten), der indrettes til Hjelpevagtskibe (armeres).

De i Øjeblikket til Isbrydningstjenesten knyttede Skibsførere og Styrmand m. fl. ansættes i Flaadens Reserve.

Desuden kan Forsvaret assistere ved Postbesørgelse o. lign. i Isvintre. Motor-torpedobaadene kan f. Eks. assistere Toldvæsenet mod Smuglere.

ad § 2.

Hæren, Flaaden og Flyvervaabenet er de nu eksisterende Dele af Forsvaret, blot er Flyvervaabenet trukket ud som selvstændigt Vaaben, hvad der er praktisk efter den nyoprettede fælles Kommando over hele Forsvaret.

Kystværnet er som nyt udskilt som særligt Værn, der tænkes sammensat af Personel fra baade Flaaden og Hæren.

Her er tilføjet de nødvendige Bestemmelser, for at Forsvaret kan disponere over Landets samlede Midler under Krig, at Industrien kan fremstille Krigsmateriel m. v., og at hele Landets Produktion kan omstilles til Forsyning af Landet selv.

ad § 3.

Kongen maa nødvendigvis være Forsvarets øverste Chef, da han alene kan samle alle Forsvarets Traade (saavel det egentlige Forsvar som Landets økonomiske Beredskab [Finansministeriet], Raastofforsyning [Handelsministeriet], Levnedsmiddelforsyning, Trafiktjenesten). I Øjeblikket findes der 2 sideordnede øverste militære Sagkundskaber. Dette er upraktisk og vil i et Land af Danmarks geografiske Struktur,

hvor et snævert og øjeblikkeligt Samarbejde mellem Flaaden og Hæren er nødvendigt, i Krig være katastrofalt. Forsvarsstaben er derfor indført som Enhedskommando.

Forsvarsministerium og Forsvarsstab er ganske vist opført som ligestillede, men dette skulde ikke kunne give Anledning til Stridigheder, da Forsvarsstaben er øverste Myndighed for den militære Sagkundskab og skal angive de rent saglige Bestemmelser (taktiske Reglementer, Uddannelsesbestemmelser, Organisationsbestemmelser), medens Forsvarsministeriet er øverste Myndighed i andre Sager.

Skulde denne Ordning anses for uheldig, kan Forslagsstilleren gaa med til, at Forsvarsstaben lægges under Forsvarsministeriet samtidig med, at det kræves, at Forsvarsministeren skal være eller have været sagkyndig Militær (Officer i Linien), da det maa kræves, at der i Statsraadet er en sagkyndig Officer.

ad § 4 m. fl.

Det forudsættes, at Lovforslaget behandles i en sagkyndig Kommission, hvor om nødvendigt Tallene kan revideres.

ad § 4.

Det anses for rimeligt, at Uddannelsen for det i Ministeriet ansatte Personel fastsættes i Loven i Lighed med, hvad der nu i Tjenestemandsløven er foreskrevet for de øvrige Ministerier.

ad §§ 4 og 5.

Det synes naturligt, at der i Loven indføres en Bestemmelse om, at de ledende i Ministeriet og Stab skal være Officerer med den højeste militære Uddannelse, selv om dette har været praktiseret i længere Tid.

ad §§ 6 og 7.

Bestemmelserne er nødvendige for at sikre, at alle Landets Kræfter straks ved en udbrydende Krig kan samarbejde, at der ikke først ved Krigens Udbrud skal improviseres et Samarbejde.

ad § 8.

Denne Bestemmelse, der tidligere kun gjaldt for Staben, er nu udstrakt til ogsaa